

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΑΓΓΛΙΚΗ ΚΑΤΟΧΗ ΤΗΣ

(Τραγούδι της εποχής της αποικιοκρατίας, για Εθνική δικαίωση της Κύπρου)

Βγαίνουν φωνές σπαρακτικές, φωνές απελπισμένων,
από της Κύπρου το νησί, Ελλήνων σκλαβωμένων.
Ζητάνε την Ελευθεριά, σαν φωτεινή λαμπάδα.
Ζητάνε και την Ένωση, μαζί με την Ελλάδα.
Η Κύπρος είναι Ελληνική και Ελληνική θα μείνει
και κάθε Έλληνα η ψυχή φουντώνει σαν καμίνι.
Βγάζει φωνή σπαρακτική, κράζει μ' απελπισία,
στη "φίλη" μας και "σύμμαχο" Μεγάλη Βρετανία.
Οι Έλληνες πολέμησαν, πάντα εις το πλευρό της
και τους εχθρούς της χτύπησαν, μαζί με το στρατό της.
Λαοί της γης ελεύθεροι ακούστε την φωνή μας,
είναι φωνή σπαρακτική που βγαίν' απ' την ψυχή μας.
Είναι στεντόρεια φωνή, ξαπλώνεται στη φύση
κι ας την ακούσουν οι λαοί σ' Ανατολή και Δύση.
Κι ας δώσουν γνώμην λογικής, γνώμην σωφροσύνης
την γνώμην του Πολιτισμού και της Δικαιοσύνης.
Κριταί της γης ακούσατε την κρίσιν σας ζητούμε,
Ποτέ δεν θα ησυχάσουμε, δεν θα αναπαυθούμε,
αν δεν δοθεί το δίκαιον, πάντα θ' αδημονούμε.
Και πρώτα εις την "σύμμαχο" Μεγάλη Βρετανία,
κάνουμε μια παράκληση, σαν νάταν λιτανεία.
Την Κύπρο την Ελληνική, να μας παραχωρήσει
αγώνες και θυσίες μας, να μας αναγνωρίσει.
Τότε και μόνον κι η Ελλάς, πού 'ναι βασανισμένη,
θα ησυχάσει, έχοντας, την Κύπρο αγκαλιασμένη.
Κύπρος, Ελληνικό νησί και χρόνια σκλαβωμένο,
γοργά με την Ελλάδα μας, να 'σαι αγκαλιασμένο.

Σημείωση: Το τραγούδι αυτό, το έγραψε και το τραγουδούσε ο Δημήτριος Παπαδόπουλος, από την Ελλάδα.

Επιμέλεια: Σταυρούλα Γιαννού.